

Conxa Comas Riu

EL PAPER DELS ADVOCATS

Una visita que vàrem fer al despatx de l'advocat del senyor Manubens, ho recordo perfectament, a la placeta aquella de la Independència. Però, és clar, allò era un grup de dones que anàvem allà de militants detinguts, etc. Qui va dirigir molt la conversa va ser la Montse Catalan, la dona d'en Pep Cònsola ja en aquell moment, i jo vaig sortir amb un doble sentiment, perquè penso que hi havia aquest to tan reivindicatiu del moment, de demanar ajut a les institucions manresanes, però a mi personalment em semblava que no s'estava utilitzant el to adequat. Però, és clar, això és des d'una òptica absolutament subjectiva. En tot cas se'ns va rebre molt bé i molt correctament, és a dir, no vam tenir cap mala rebuda, en aquest sentit jo ho recordo molt bé.

Jo sé que se li va fer una demanda de solidaritat, és a dir, que com a forces vives de la ciutat..., perquè en aquell moment ell devia ser president de..., alguna cosa relacionada amb el Col·legi d'Advocats o la Cambra de Comerç, tenia un càrrec institucional...

— *[OFF]* Al Col·legi d'Advocats, em sembla.

—Potser al Col·legi d'Advocats. Nosaltres havíem anat a demanar allà recolzament democràtic en aquell moment.

Ell va ser absolutament amable, una persona molt acollidora, però, és clar, naturalment no ens podia donar resposta al que se li anava plantejant. Ell havia de mantenir el seu paper institucional. I se li demanava més que això. I recordo l'amabilitat, però també la posterior interpretació que es va fer d'aquesta entrevista, que a mi em semblava que no havia anat pas malament en el sentit d'haver estat acollides. En canvi, hi havia qui opinava que no, que allà s'havien d'haver mullat més i que, per tant, no n'hi havia prou amb allò.